

и върхове в структурираното обществено пространство, които в най-голяма степен могат да гарантират пребъждането на ромската общност в териториите на историчността и на биографичността на отделния човек. Той посочва, че амбивалентността със своя съдържателно-формален и функционално-инструментален облик разкрива дълбоката интенция към най-висшия пласт в конкретно социално пространство. Затова и подчертава, че у нас тя е свързана с приобщаването на ромите към българските етнокултурни и социоетнични еталони. Макар че движението към тях невинаги е безпроблемно и директно, а твърде често, както и в историята на други етноси, се осъществява по стъпаловиден начин, чрез посредничеството на адаптацията към други, субдоминантно дислоцирани спрямо българския етнос, етнични образувания в тоталността на общественото пространство.

В този смисъл ориентацията към този път, отвеждащ по посока на най-значимите и висши пластове, които имат най-големи прерогативи и исторически перспективи в миналото и съвременното социално пространство, се осъществява невинаги напълно. Защото на съответни стъпала тя може да преустанови развитието и осъществяването си. Тоест в териториите на съответни (посреднически и инструментално експлоатирани етнически, етнорелигиозни, етнокултурни, етнолингвистични и пр.) пространства тя може не само да се задържи за известно време, но и да се установи напълно в тях. И така да прекъсне по-нататъшното движение към „дължимите“, преферирани и т. н. социопропространствени пластове, рубежи и позиции, които имат особен смисъл и кардинално значение за ромския субект в даденото обществено-историческо време и в съответното пространство.

Следователно Б. Мизов правилно свързва амбивалентността с изконна (наложена по принудителен или доброволен начин) потребност от такава „отвореност“ на собственото ромско пространство (с неговите етнически, етнокултурни, етнолингвистични, етнорелигиозни и др. специфики), която да „проправя“ и гарантира подобър път за циганите в териториите на историята и на социума. Или пък с експлоатиране на тази „отвореност“ от исторически и социално доминиращи над ромския етнос други етнически общнос-